

BASÍLICA PARROQUIAL DE SANTA MARIA DE MATARÓ

HOMILIA DE MOSSÈN JOSEP COLOMER BUSQUETS, QUE FOU RECTOR DE SANTA MARIA DE 1993 A 1997, EN LA MISSA EXEQUIAL PER EN LLUÍS HUGAS ROCA CELEBRADA EL 21 DE JUNY DE 2023

Des de fa més de quaranta-cinc anys, no gaire després de 1970, quan l'aleshores rector mossèn Francesc Pou li va confiar la missió de garantir la continuïtat del toc manual dels bronzes litúrgics de la parròquia, en Lluís Hugas ha estat sempre el responsable del campanar i les campanes de Santa Maria. Ha fet de campaner major i de mestre de campaners. A ell, tot l'agraïment.

«Aquests nois pujaran al cel tocant les campanes», dictaminava mossèn Pou.

Tenir cura de les campanes comporta intel·ligència, sensibilitat per l'harmonia i la bellesa. Són un instrument preciós: canten lloances a Déu amb força i joia, criden el poble a aplegar-se en solidaritat per l'alegria de la festa, o pel dol, acompanyant la pregària amb esperança, pels difunts. De cara al poble, encara, amb el seu clam sonor omplen l'espai de bellesa i alegria. Són la veu i el cant del temple, d'aquesta basílica: gràcies, Lluís, per la teva dedicació i per haver iniciat a molts en el seu art i enginy, que vas saber recollir dels vells mestres.

«Aquests nois pujaran al cel tocant les campanes», dictaminava mossèn Pou. Certament.

«Els dons són diversos, però l'Esperit és un de sol». L'Esperit té molts camins, no solament els del campanar, que permet veure el món des de dalt i omple l'aire de sons vigorosos i engrescadors.

Ben a prop del campanar t'ha portat també a donar suport al programa «Creure avui». La basílica ha estat casa teva des que eres escolà. Però també per a la ciutat t'ha mogut l'Esperit. Sempre n'has estat un bon amic, disponible i eficient, promovent i animant grups ben diversos: de geganters, de tradicions populars, de caminants i muntanyencs, d'estada a la Vall d'Ora,... amb bonhomia, senzillesa i somriure.

Vares formar part d'aquella generació jove que va creure que era possible millorar l'estat de coses. Us vàreu proposar «fer de Les Santes la nostra Festa Major». I en aquell moment ho vàreu aconseguir. Tu hi has tingut un lloc remarcable, estudiant tradicions i adaptant-les. I enriquint les tradicions de Mataró. El teu comiat d'ahir a la tarda en va ser testimoni. Potser ara seria més difícil, perquè la història fa alts i baixos...

Tota aquesta teva riquesa interior són dons de l'Esperit. Provem-ho: *«Les manifestacions de l'Esperit que rep cadascú són en bé de tots»*. Has ajudat a créixer molts amics. Cal donar-ne gràcies al Senyor.

I ara, ens deixes?... No!

Més al fons de tot el que veiem, sentim i estimem, hi ha un misteri profund, indescriptible, de llum, de vida i d'amor. Tant en l'home i, més profund encara, en Déu. Sovint la vida, tan densa, ens impedeix de veure com va sorgint en el més profund del cor. La nostra és una Història que no acaba, que sempre es realitza, que sempre va endavant, perquè és la Història de l'amor inacabable del Pare i els seus fills.

Ho manifesta la intuïció o visió de l'antic profeta: malgrat la nostra inevitable finitud, no ens perdem. El final de la Història no serà un immens cementiri, sinó una gran festa de Déu Pare amb tots els fills.

I senzillament –la paraula de Déu sempre és senzilla– ho confirma l'Evangelí: *«Estigueu a punt, amb el cos cenyit i els llums encesos...»* –sempre positius, en el nostre lloc de vida. *«...quan arribi l'amo de la festa de nocces...»* –nocces? Sí les del Crist que s'ha unit amb la nostra Humanitat: no li som estranys, tots som seus. *«Els farà seure a taula i Ell mateix passarà a servir-los d'un a un»*.

Esperança!

Lluís, avui el poble cristià fa memòria de Sant Lluís, el teu patró: un jove intel·ligent i actiu que morí perquè es contagià servint els malalts en un hospital de Roma. Que sigui un auguri. Que ell t'aculli i t'introdueixi a la festa eterna del Crist.